

EN DEFENSA DE L'ESCOLA CATALANA

Ahir, els partits del govern català i espanyol arribaren a un acord de proposició de llei a Catalunya per tal d'acontegar la magistratura pel que fa a la seva imposició del 25% de castellà a les aules. González Cambray, que no es cansa de repetir que l'aprenentatge no es pot basar en tant per cents, surt aquest cop a defensar un model lingüístic liquat on, de nou, recaurà tota responsabilitat a la gestió de cada centre.

El model públic que va imposant-se ens sembla mesquí i enverinat. Amb una autonomia de centres cada cop més diferenciada, s'està aconseguint un model de xarxa pública amb regust neoliberal. La competència entre centres públics i la greu segregació ja eren descarades abans de l'últim mat: el projecte lingüístic de centre.

N'estem fartes de tanta demagògia, amb l'afegitó que, la nova mesura, se'ns pretén encolomar com una gran oportunitat, just l'endemà de la vaga a educació en contra del 25%. Resulta que els percentatges valen per organitzar currículums, per avaluar l'èxit i el fracàs escolars i per mesurar l'ús social de cada llengua, però -ai las!- no pas per estructurar el model d'Escola Catalana, ni per cimentar el català com a llengua normalitzada.

Que trist que és haver d'acceptar que la immersió lingüística ha estat un model de cert èxit a l'educació primària, però que s'ha quedat a mig recorregut a l'educació secundària. I ara, resulta que el català perd l'estatus d'única llengua vehicular a l'escola pública i s'equipara plenament a l'espanyol. Aquest és el pla de xoc per aconseguir revertir la tendència minvant de l'ús del català en les generacions més joves?

És evident que no es poden treure conclusions quan la llei ni tan sols està aprovada, però no cal dir que la mesura ens sembla anar en contra del que caldria. Falta de valentia, traïció al propi poble i -com a mínim- resignació (si no col·laboració) a la imposició de més castellà, agreujant així la situació de diglòssia que fa témer el pitjor dels presagis pel futur del català.

Acostumades al màrqueting del govern per vendre mesures impopulars amb discursos de camuflatge, decoració i encanteri, no podem fer res més que mirar aquesta nova mesura amb incredulitat i màxim rebuig. En lloc d'aprofitar el pacte de govern a Madrid per blindar la llengua minoritzada, s'aprofita la majoria nacionalista de casa per minar-la. El món, al revés.

Ara, més que mai, cridem a tota la comunitat educativa a sumar-se a la vaga dels propers 29 i 30 de març.

Prou traïció. Prou imposicions. Cambray dimissió. Ahir, avui, demà, l'Escola en català!

CGT Ensenyament - Març 2022